

5. neděle postní

(Ez 37,12-14; Žalm 130,1-8; Řím 8,8-11; Jan 11,1-45)

Čtení této neděle jsou o hrobech. O skutečných - tak jako byl ten Lazarův. Ale též o duchovních: jak o tom mluví prorok Ezechiel: „*Hle, já otevřu vaše hroby, vyvedu vás z nich...*“ (Ez 37, 12); jako o tom vzdáleně mluví žalmista: „*Z hlubin volám...*“ (Ž 130, 1); jako o tom mluví apoštol Pavel, který vzpomíná oba hroby: duchovní „*Kdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho,*“ i tělesný „*ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla*“ (Řím 8, 8. 11).

Tělesný hrob je něco viditelné. Duchovní je často záležitostí jen jednoho člověka: kamkoliv se pohne, narazí na stěnu, na omezení, na slabost, na selhání. A to ve tmě, kde nevidět východisko.

Máme teď díky omezení k dispozici více času. Můžeme si každý den sednout chvíli s Ježíšem a podívat se například na to, jestli nejsme uvězněni v nějakém hrobě. A pokud zjistíme, že jsme, dnešní čtení nám dávají velkou naději na vysvobození. Začni v takovém případě volat a Pán uslyší tvůj hlas. Bude dělat vše, co je potřebné na tvou záchranu. „*Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...*“ (Jan 3, 16). Možná vnímáš, že nemáš Kristova Ducha. Možná žiješ tělesně, ne duchovně... Bůh má pro tebe cestu, vysvobození, vzkříšení!

Pokud zažiješ vysvobození z hrobu, tvoje slavení Velikonoc bude úplně jiné než doteď. Bez ohledu na to, jestli se budeš anebo nebudeš moci zúčastnit obřadů Velikonočního třídnění. Protože jen radost z osobního zmrtychvstání ti zabezpečí skutečné slavení Velikonoc.

Víš, že už jsi vstal z mrtvých? Ve křtu! Tak oslavuj Pána...

